

BẢN TIN

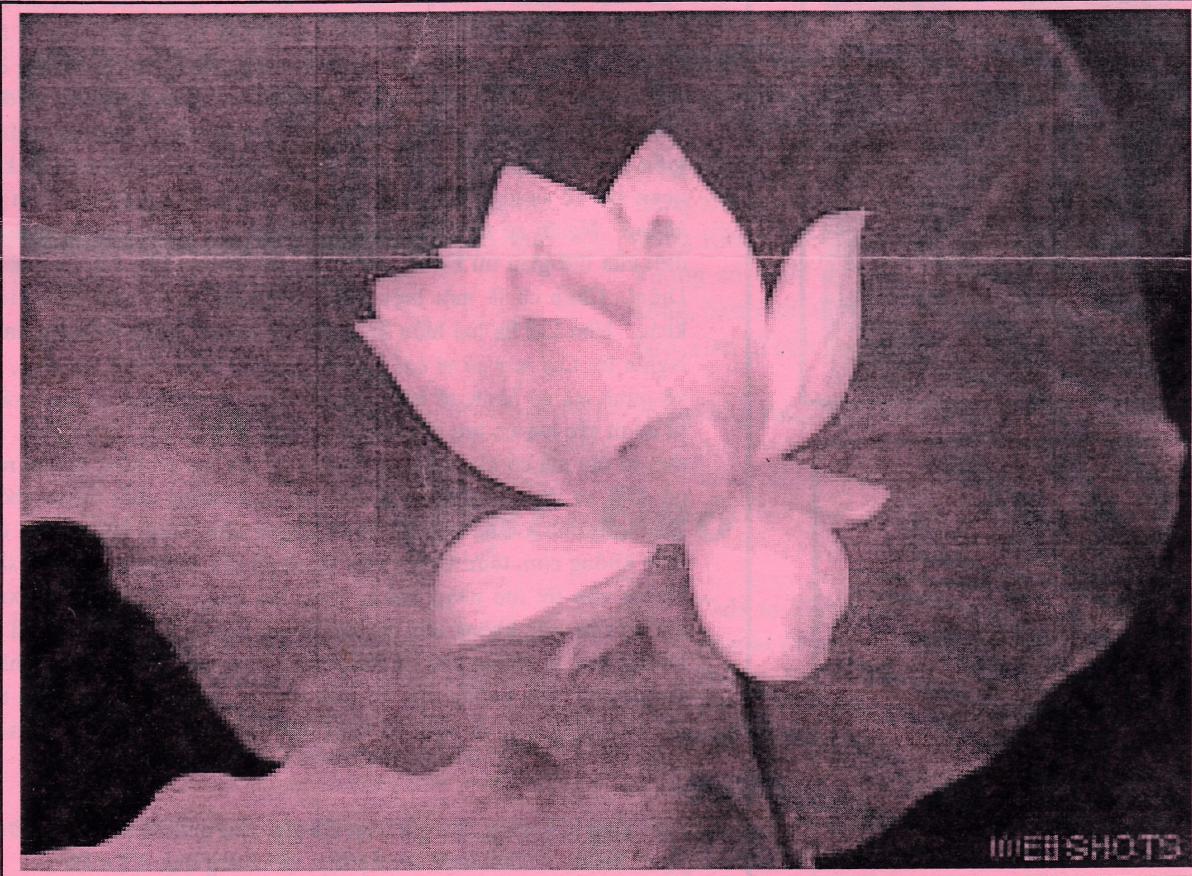
Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 Phone (919) 272-5020; Email: KimmyNC@CS.com

Web Page: <http://hometown.aol.com/tong57/index.html>

NĂM THỨ 12 - SỐ 97 * PHẬT LỊCH 2546 * NGÀY 15 THÁNG 12 NĂM 2002

(nếu có) gửi về: 1000 1/2 Hayes Street, San Jose, CA 95112

Điện thoại: (408) 265-9888

BẢN TIN

*Tờ báo hàng tháng của
Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm
Hải Ngoại & Thân Hữu

Tâm Diệu - Dương thị Mỹ
phụ trách*

MỤC LỤC

Hoa Sen	Trang 1
Kinh Trung Đạo	2
Thi Kệ Nhật Dụng	3
Thư Tín	4
Tin Tức	5
Mùa Bí Đõ & Thơ	6
Lá Thư Cuối Năm	7
Thư Gởi Bạn	8
Một Chuyến Rong Chơi	9
Thông Báo	12

KINH TRUNG ĐẠO NHÂN DUYÊN

Đây là những điều mà chính tôi đã được nghe hồi Phật cư trú tại ngôi nhà khách ở trong rừng thuộc tụ lạc Na Lợi. Lúc ấy có tôn giả Tán Đà Ca Chiên Diên đến thăm người. Sau khi đánh lễ dưới chân Phật, đại đức lui về một bên, ngồi xuống và bạch:

- Thế Tôn, Thế Tôn thường nói đến danh từ *chánh kiến*. Vậy chánh kiến là gì? Thế Tôn diễn giải chánh kiến như thế nào?
- Phật bảo tôn giả Tán Đà Ca Chiên Diên:
- Người đời thường nghiêng về hai khuynh hướng nhận thức: một là *có*, hai là *không*. Đó là do vướng mắc vào cái tri giác sai lầm của mình. Vì vướng vào tri giác sai lầm đó cho nên mới kẹt vào hoặc ý niệm *có* hoặc ý niệm *không*. Tán Đà Ca Chiên Diên! Phần lớn người đời đều bị kẹt vào *chấp* và *thủ*. Người không bị kẹt vào chấp và thủ thì không còn nắm giữ, kế đạt và vọng tưởng về cái ngã nữa. Người ấy biết cái khổ khi có điều kiện phát sinh thì nó phát sinh, khi hết điều kiện tồn tại thì nó tiêu diệt. Người ấy không còn nghi hoặc gì nữa cả. Cái thấy của người ấy không do ảnh hưởng của kẻ khác mà có, trái lại do chính người ấy tự đạt được. Cái thấy ấy gọi là *chánh kiến*. Đó là cách trình bày chánh kiến của Như Lai. Vì sao thế? Người có tri kiến chân chính khi quan sát về sự sinh khởi của thế gian thì không thấy thế gian là *không*. Người có tri kiến chân chính thì khi quan sát về sự hoại diệt của thế gian thì không thấy thế gian là *có*. Tán Đà Ca Chiên Diên! Chấp có là một biên kiến, chấp không là một biên kiến khác. Như Lai là hai biên kiến đó mà thuyết pháp ở trung đạo. Nghĩa là: *Cái này có vì cái kia có, cái này sinh vì cái kia sinh*, từ vô minh mà có hành, từ hành mà có thức, từ thức mà có danh sắc, từ danh sắc mà có lục nhập, từ lục nhập mà có xúc, từ xúc mà có thọ, từ thọ mà có ái, từ ái mà có thủ, từ thủ mà có hữu, từ hữu mà có sinh, từ sinh mà có lão tử và khổ đau chồng chất thành khói. Nếu vô minh không còn thì hành không còn, hành không còn thì thết không còn, thết không còn thì danh sắc không còn, danh sắc không còn thì lục nhập không còn, lục nhập không còn thì xúc không còn, xúc không còn thì thọ không còn, thọ không còn thì ái không còn, ái không còn thì thủ không còn, thủ không còn thì hữu không còn, hữu không còn thì sinh không còn, sinh không còn thì lão tử không còn và nguyên khói khổ đau chồng chất kia bị tiêu diệt.

Phật nói kinh này xong, tôn giả Tán Đà Ca Chiên Diên thấy tâm bừng sáng giải thoát, cắt đứt được các hệ lụy, và chứng quả A La Hán.

(Trích Nghi Thức Tụng Niệm – Toàn bằng quốc văn)

THI KẾ NHẤT DỤNG

11 – RỬA CHÂN

SỰ AN LẠC
CỦA NGÓN CHÂN
NIỀM AN LẠC
CỦA THÂN TÂM

Bạn hay quên ngón chân của bạn lấm. Bạn cứ hay lo lắng về những chuyện trên trời dưới biển mà ít khi để ý tới ngón chân ban. Nếu ngón chân ấy mà đẹp nhắm gai nhọn cả con người của bạn sẽ đau nhức, chứ có phải một mình “nó” đau nhức đâu.

Nấm ngón chân út của bạn. Nó an lạc, nó không có ung thư, bạn may mắn lấm, bạn có phước lấm. Bạn hãy cám ơn nó đi. Và cám ơn tất cả mọi bộ phận khác của cơ thể bạn. Cơ thể bạn có bao nhiêu tế bào là có bấy nhiêu cơ hội để bạn lo lắng. Chưa có tế bào nào đi ngược đường phát triển, và bạn còn có thể an lạc. Niềm an lạc của bạn mong manh lấm.

Sự sống không phải chỉ nằm trong cơ thể bạn. Cái bất ngờ có thể khởi sự từ ngoài cơ thể. Một con vi khuẩn có mặt trong nước uống hay trong thức ăn. Một giọt rượu trong huyết quản của người lái xe hơi. Một trái bom hạt nhân đang được chuyển chở trong không gian, ngay trên đầu bạn. Mặt trời kia mà tắt ngầm thì không còn gì trên mặt đất duy trì được sự sống. Cơ thể của bạn không nhỏ bé như bạn tưởng: mặt trời là trái tim bên ngoài cơ thể của bạn. Mặt trời mà tắt thì . . .

Sự sống nơi bạn và sự sống nơi vạn hữu là một. Cũng như sự an lạc của ngón chân bạn là sự an lạc của toàn thân tâm bạn. Bạn đồng nhất với ngón chân bạn. Điều đó bạn làm rồi. Nhưng bạn chưa đồng nhất bạn được với sự sống của vạn hữu. Sự sống khắp cơ thể, chứ không phải sự sống riêng biệt của một tế bào, hay một ngón chân. Sự sống khắp vũ trụ chứ không phải sự sống riêng biệt của một cơ thể. Một tế bào đứng riêng không có được sự sống. Một cơ thể đứng riêng, biệt lập, cắt đứt với vạn hữu cũng không có được sự sống. Đồng nhất bạn với sự sống, bạn vượt thoát được sinh tử. Sinh tử của tế bào, sinh tử của ngón chân, sinh tử của hình hài.

(Trích trong *Từng Bước Nở Hoa Sen* – Thích Nhất Hạnh)

Đạt Đạo

Qua thiền môn: thấy trời xanh
Kim Cang Kinh tung chân thành từng trang
Khói hương quyện, cảnh mơ màng
Hu không là chiếc y vàng quấn thân

Thiền môn xưa sạch phong trần
Kim Cang Kinh khép trầm luân thoát rời
Ta từ sanh tử về chơi
Ngồi trên chót đỉnh mỉm cười với trăng

Thân ta là giải đất bằng
Tâm ta là nước sông Hằng mênh mông
Tinh ta là đáo hoa hồng
Ý ta là cả cánh đồng tâm linh

Còn đâu nữa Kim Cang Kinh
Thiền Môn biến mất mà mình vô ngôn
Bình minh về ngập hoàng hôn
Kêu lên một tiếng tinh hồn ngàn xưa

Los Angeles mồng 9 tháng 9 Canh Thân
Huyền Không

THU TÍN

Úc Đại Lợi: Nhờ anh Phúc Trung chuyển đến chị Tâm Diệu \$100 Úc kim gọi là đóng góp một phần trong việc in ấn Bản Tin AHVN. Xin thưa, Bản Tin Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại đã thay đổi, tốt đẹp về hình thức, và giá trị về nội dung. Xin tán thành công đức vô lượng của ACE Vĩnh Nghiêm, đã giữ lại và làm phát triển truyền thống Ao Lam Một Nhà. Chân thành chúc Anh và tất cả ACE Ao Lam AHVN hải ngoại dồi dào sức khỏe, tu học tinh cần, tình lam mở rộng, xây dựng tình người, tình đạo, tình lam vững bền. Thân mến, “*Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ*” (Lê viết Lâm – Úc Đại Lợi)

- Trong bài ‘Anh & Trưởng’, bài viết của anh Phúc Tuệ Nguyễn Đình Nam, anh lấy làm sung sướng . . tìm lại được một Người Em Ao Lam, để được quen biết từ những ngày xa xưa GĐPT Giác Minh tại chùa Kim Cương. Ngay hôm đâu khi anh đọc được bài viết của anh Đình Nam trên Email nêu vấn đề ‘Anh / Trưởng’ trong GĐPT, anh đã ngỡ ngợ sao thấy tên Đình Nam nào đây mà sao quen quen, nhớ nhớ. Nhưng khổ nỗi, moi mãi trong ký ức mà vẫn chưa khẳng định được.. quen biết anh Đình Nam này từ lúc nào, nơi nào ? Anh không bao giờ nghĩ rằng một ‘em’ từ ngày sơ khai lập lại GĐPT Giác Minh tại chùa Kim Cương, Trương Tấn Thủ Saigon, mà còn nhớ được một kỷ niệm xa xưa như vậy. Đặc biệt hơn nữa, anh Đình Nam là một Huynh Trưởng đầu tiên, nhắc lại ‘anh Thực là LĐT đầu tiên của tôi khi tôi gia nhập GĐPT Giác Minh lúc ấy còn ở tại chùa Kim Cương..’ Anh Em Ao Lam chúng ta, tình thâm đậm đà khó phai nhạt là vậy đó ☺ ☺ ☺. Nhờ Kimmy nhắn lại với anh Đình Nam, anh có lời hỏi thăm người bạn đồng hành ngày xưa, và nói lại rằng anh Thực (Tâm Lạc) rất mong được đọc email của anh Đình Nam nhắc lại giùm một kỷ niệm xưa ấy tại chùa Kim Cương. Mến chào Tinh Tấn, (Nguyễn văn Thực- Úc)

- Kim Mỹ thân, Anh đã nhận được Bản Tin # 96 và vài món tư liệu về Thầy Đức Nhuận. May tháng nay anh bận công chuyện riêng, và đang lo cho cuốn sách sắp in. Hơn nữa, computer của anh bị cháu làm rối nên đòi khi bị ngừng. Nay anh gửi vài bài thơ sáng tác trong năm nay. Dùng được bài nào thì đăng từ giờ đến Tết. Chúc em luôn vui, mạnh. (Anh Trần Q Bình- San Jose)

- Mignol thân mến, cảm ơn em đã có lời thăm hỏi. Đạo này anh đã khá hơn nhiều nhưng hơi buồn là không đi đâu được, chỉ quanh quẩn ở nhà. Vì đi ra ngoài, khí hậu nóng dễ bị xỉu. Tuần rồi xỉu 3 lần mỗi khi ra ngoài phố, do vậy ở nhà cho chắc ăn. Mignol, hôm nay anh có ngẫu hứng làm một câu đối Tết, mặc dù còn ba tháng nữa mới tới Tết. Anh gởi kèm theo đây. A Di Đà Phật. Cư sĩ Phổ Độ- (Anh Phổ)

- Kimmy ơi, Bản Tin số 97 (số này), phải là số mà Cô phải lo nhắc chung ACE chuẩn bị bài để ra SỐ ĐẶC BIỆT THỨ 100 của Bản Tin Ai Hữu Vĩnh Nghiêm. “Người đầu bếp” cần phải lên danh sách trước cho những “người đi chợ” biết để mua những thực phẩm cần thiết cho bữa ăn đặc biệt này. (Anh Thực – Canada)

- Mỹ ơi, chị muốn viết bài cho Bản Tin quá nhưng sao lớn tuổi rồi lại lười và đâu óc trống rỗng quá thế? Chị sẽ cố gắng xem sao. Chị biết rằng em đang làm thật tốt cho Bản Tin nhưng nếu cứ để mình em xoay sở như thế này, có ngày em mệt mỏi thì không biết làm sao. Chị lo cả về vấn đề bài vở lẫn tài chính. Hiện tại em thấy khó khăn gì không? (Chị Nguyễn thị Tâm)

- Xin đa tạ tấm tình Lam của ACE Ai Hữu Vĩnh Nghiêm đã san sẻ cho tất cả Lam viên. Nhất là công phu tu tập và đức tính nhẫn nại của người phụ trách. Xin tán thành công đức vô lượng Cầu chúc Bản Tin ngày càng khởi sắc để đem tình lam trang trải khắp muôn phương. (Tâm Duy- Phạm Duy Chiêm – San Jose)

(tiếp trang 5)

TÌM TỰC

Tin Vui:

Được tin cùng một ngày - 14 tháng 12 năm 2002 - Chị Tố Mỹ từ Virginia về Nam Cali làm đám cưới cho con trai, Anh Tuệ Linh ở Nam Cali làm lễ vu quy cho con gái, hai A/C lại không là thông gia ☺, Chị Lê Hiền làm lễ hỏi cho con gái ở Houston, cũng là ngày sinh nhật của Kimmy ☺.

Thật đúng là Ngày Lành Tháng Tốt!! ☺

Bản Tin bị trả lại:

Xin liên lạc với Bản Tin để điều chỉnh địa chỉ:
 Anh Nguyễn Tuệ Quang
 12215 Braxfield Ct. #3
 Rockville, MD 20852

Đổi địa chỉ & Địa chỉ mới:

Tr. Đức Châu Vũ Ngọc Khuê
 4618 W. Posey
 Santa Ana, CA 92704
 Tr. Minh Đức Nguyễn Hữu Thọ
 7352 Stahov Ave.
 Westminster, CA 92683
 Tr. Tịnh Duy Lê Thị Nhung
 1306 Vinci Pkwy
 San Jose, CA 95131

Tr. Phạm Mạnh HÙNG

648 N. Jackson Ave.

San Jose, CA 95133

Tr. Diệu Hương Lê thị Hằng

9200 Westminster Blvd. # 37

Westminster, CA 92683

Xin thông báo cùng Quý Trưởng để tiện liên lạc.

Chào Mừng Gặp Lại Lam Xưa

Qua công phu ‘tìm kiếm’ của hai trưởng Hải Tịnh và Diệu Hương, AHVN đã “bắt liên lạc” được với:

* Tr. Nguyễn Tiến ĐÁC

7131 Temple Dr.

N.E. Calgary A.B.

T1Y 4Z4 – Canada

* Tr. Phạm Xuân HOÀI

13817 Via Primini

San Diego, CA 92129

* Tr. Phạm Việt HÙNG

9589 Pipilo St.

San Diego, CA 92129

Xin hoan hô chào mừng “Xám Trảng” này một cái và thông báo giới thiệu cùng Quý Trưởng Ái Hữu.

(tiếp trang 4) THÚTÍN

- Xin nhận nơi đây lời tán thán công đức của chị đã đóng góp cho tập thể Vĩnh Nghiêm. Việc làm thầm lặng và nhiều công đức nầy, được thể hiện rõ rệt, ngày một phong phú, và đáp ứng sự mong đợi của toàn thể Anh Chị Em. Mọi người đều hiểu như vậy và mong chị nhiều sức khỏe để tiếp nối công việc cho Bản Tin mãi mãi là nhịp cầu cho tất cả. (Lê Thị Tuyết & Phạm Kim Chi).

- **Bản Tin xin trả lời chung:** Thưa các Anh Chị, em xin niệm câu thần chú “An Ta Bà Ha”, nghĩa là “Thân này, (việc làm này) chỉ là cát bụi”. Bản-Tin do công lao của tất cả chúng ta. Không có người đọc báo thì không có người làm báo. Chúng ta nương vào nhau mà hiện hữu. Xin hồi hướng mọi công đức về cho tình lam ngày càng thắm thiết, chúng ta ngày càng tinh tiến trên đường tu học. Bản Tin chỉ là một phương tiện để ACE chúng ta thể hiện tình lam, chia sẻ tinh duy để đến gần nhau hơn, nhất là để ‘ôn cố tri tân’, bằng tình cảm ngày xưa, làm mới lại tình cảm hôm nay, và nuôi dưỡng trao truyền tình cảm và tinh thần GĐPT cho thế hệ kế tiếp.

- **Bản Tin nhận được Thư Mời** của GĐPT Việt Nam tại Úc Đại Lợi, gửi Ban Chấp Hành Ai Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại, mời tham dự Lễ Khai Mạc và Bế Mạc Đại Hội Huynh Trưởng GĐPTVN/UDL tại Sydney. Xin chân thành cầu chúc Đại Hội được thành công viên mãn, tiếp nối sự nghiệp của GĐPT giáo dục cho tuổi trẻ hải ngoại. Thơ mời đã được chuyển đến Ban Chấp Hành Ai Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm.

Mùa Bí Đỏ Xứ Hoa Kỳ

Từ đầu tháng 9 tới tháng 10, các chợ trong nước Mỹ đều có bán những trái bí to, nhỏ đủ cỡ, chất hàng đống. Người ta mua bí đem về, cắt phần trên trái bí, lấy hột ra, dùng dao khoét thành mắt, mũi, miệng, răng và dùng nến thắp sáng bên trong. Có người vẽ mắt mũi râu ria, để bí trước cửa nhà đến 31 tháng 10. Đến đó họ ăn mặc trá hình ma quỷ đạo chơi, họ gọi là lễ “Halloween”.

Thấy chợ bí của xứ người, tôi lại nhớ đến quê tôi xa tấp, ở mãi xứ Bắc có giải sông Đà, cũng có mùa bí. Bí có rất nhiều loại: bí đỏ, bí rợ, bí ngô mà các chợ xứ mình đều có bán để làm các món ăn. Lạ một cái là lá bí, đọt bí, hoa bí, nụ bí và trái non đều dùng được cả. Nấu lên ăn ngon và đậm đà vô cùng, ở xứ mình, nhà nào có vườn cũng thích trồng bí. Nhà bố mẹ tôi cũng trồng bí, mẹ tôi thì siêng năng nên ngoài bí, bà còn trồng thêm các thứ rau trái khác. Mùa nắng cây bí xum xuê lá xanh mát mắt vô cùng, đàn bướm ra vô thường ngoạn, anh em tôi thường theo mẹ ra vườn hái hoa, xem bướm, đó là niềm vui của tuổi ấu thơ của chúng tôi. Khi gia đình tôi vào miền Nam, nhà không có vườn, chợ Sài Gòn không bán rau bí mà chỉ bán trái, ở miền Nam còn để nấu chè, trong các Chùa các bà còn nấu các món ăn chay, họ gọi là món Kiếm, ăn rất ngon, vì họ dồn thêm rất nhiều thứ có cả nước dừa, ngày đó anh em chúng tôi còn được xum họp với bố mẹ, anh em chúng tôi còn có niềm vui. Nhưng nay sống trên xứ xa lạ, thật là ngỡ ngàng nhìn chợ bí, lại thấy các trái bí thêm nhiều kiểu lạ. Tôi để ý nhà có vườn ở đây họ không trồng bí, mà chỉ trồng cây hoa

THU TÀN

Thálm thoát thu nay sấp hết rồi
Ngoài trời trở lạnh, gió se môi
Đàn chim thấp thoáng trên sườn núi
Bóng ngựa co ro ở cuối đồi
Dưới suối dập dìu con cá lượn
Lung trời nhộn nhịp áng mây trời
Chiều tà uể oải đang dần xuống
Ở giữa mênh mông khát vẩn ngồi.

Trần Quốc Bình

kiêng thôi. Nên tôi thầm ao ước, nếu sau này tôi có căn nhà có vườn, tôi sẽ trồng bí bầu. Thế rồi giấc mộng của tôi được thành tựu. Chúng tôi mua một căn nhà nhỏ có vườn, tôi bèn trồng ngay một khóm bí, để tưởng nhớ đến bố mẹ tôi. Tôi Tôi còn nhớ mùa bí đầu tiên hoa nở rộ đã khiến lòng tôi hân hoan vui sướng. Cảm xúc bùng hoàng khiến tôi đã làm được bài thơ giản dị, tên là Khóm Bí:

Tôi trồng được khóm bí ngô
Hoa vàng nở rõ, bướm ra vô hoài
Nắng chiều in bóng mây trời
Có đàn bướm trắng vào chơi thăm vườn
Cánh xưa trở lại tâm hồn
Nay tôi cũng có khu vườn bí xanh
Giây bầu giây mướp chung quanh
Giàn cao hoa nở trên cành vàng hoe
Em đêm đẹp bức tranh quê
Tưởng như có Mẹ đi về chiều hôm
Bông khuông chợt nhớ, chợt buồn
Non cao, núi Tân còn vương tâm sầu
Bao nhiêu năm tháng hư hao
Bao nhiêu kỷ niệm đã vào mù sương
Mẹ ơi! Nhớ mẹ vô vàn
Nhớ nơi vườn cũ, nhớ làng xóm xưa
Bây giờ đất lạ thờ ơ
Con trồng cây bí nhớ xưa mẹ hiền

Diệu Thiện – Tố Mỹ

CHÚC MỪNG

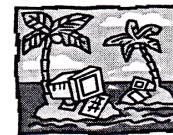
TRƯỜNG PHÚC ĐẠT - TRẦN MINH PHƯƠNG

Đạt văn bằng Tiến Sĩ
Khoa Học Điện Toán tại Hoa Kỳ.

Toàn thể ACE Ai Hữu Vĩnh Nghiêm xin chung vui
cùng Anh Chị và các cháu trước sự thành công này.

LÁ THƯ CUỐI NĂM

(Năm loại giáo dục)

Các em thân mến,

Mấy ngày nay muôn viết cho các em một lá thư cuối năm nên đầu óc cứ quay cuồng theo những đề tài để chọn một vấn đề gì có thể đem vui cho nhau. Cuộc sống thật quá phức tạp, quá nhiều lanh vực, mà lanh vực nào cũng đáng quan tâm cả. Cả thế giới này cũng đang xôn xao lo lắng về nhiều chuyện, chuyện chiến tranh chống khủng bố, chuyện kinh tế toàn cầu đang giao động, chuyện thất nghiệp dài dài v.v. Hình như nền hoà bình thế giới đang mất ổn định vì một số lanh tụ quốc gia không được sáng suốt cho lắm. Họ đang kết phe kế đảng để chống đối nhau. Làm sao bây giờ? Có người đổ tội cho sự thiếu GIÁO DỤC của con người! Ở đâu, ở tầng lớp nào trong xã hội, người có giáo dục cũng được ưa chuộng và người thiếu giáo dục hay không có giáo dục thì thường được gọi là "đồ mất dạy", vì người có giáo dục đến đâu cũng đem theo niềm an vui còn "đồ mất dạy" chỉ tạo ra xáo trộn bất an. Chúng ta thử cùng nhau xét lại vấn đề giáo dục vì thật sự nó chi phối đến đời sống cá nhân và cộng đồng, nó tạo dựng biệt nghiệp của mỗi cá nhân và cộng nghiệp của mỗi cộng đồng. Có ba loại quốc gia trên thế giới này: các quốc gia tiên tiến, các quốc gia đã phát triển và các quốc gia đang phát triển nếu không nói là chậm tiến. Sự phân loại này dựa trên số lượng người có giáo dục nhiều hay ít và số người không được giáo dục nhiều hay ít. Sự phân loại này cũng dựa lên thành phần tham gia vào các cơ cấu lãnh đạo quốc gia, các thành phần này có tư tưởng tiến bộ mức độ nào, có khả năng sáng tạo mức độ nào, có đạo đức lãnh đạo mức độ nào. Sự phân loại này cũng dựa lên mức độ khai thác hưu hiệu các tài nguyên quốc gia: con người, các nguồn năng lực thiên nhiên và các phương tiện khoa học kỹ thuật. Cho nên vấn đề giáo dục thật đáng quan tâm. Trong Phật pháp có thành ngữ "DUY TUỆ THỊ NGHIỆP"; vì nói đến giáo dục thì phải nghĩ đến "TRÍ TUỆ", trí tuệ được mang như thế nào, đó là vai trò của GIÁO DỤC. Giáo dục để chuyển hóa trí tuệ, trí tuệ chuyển hóa nghiệp báu, y báu và chánh báu. Vậy giáo dục phải bắt đầu từ lúc nào? Có bao nhiêu loại giáo dục? Các em biết không, ngay khi còn là thai nhi nằm trong bụng mẹ, mỗi người đã được giáo dục bằng cách này hay cách khác. Đó là thai giáo. Người xưa theo tư tưởng Khổng học thường khuyên người phụ nữ mang thai phải quan tâm chú ý đến mọi hành vi thân ngữ ý của mình không vi phạm các nguyên tắc nhân nghĩa lẽ trí tín nhằm tạo ảnh hưởng tốt cho thai nhi về mặt đạo đức về sau. Kết quả của thời kỳ thai giáo này khó lòng nhận định vì ngay sau khi chào đời bằng mấy tiếng khóc oe oe, em bé bắt đầu hưởng thụ một loại giáo dục mới. Em bé là chánh báu và các thành phần khác, cha mẹ anh chị em, là y báu, là chỗ dựa của em bé. Mỗi thành viên trong gia đình hữu ý hay vô ý trong việc nuôi dưỡng tiếp xúc với em bé, không ít thì nhiều, không nhiều thì ít đều có tạo ảnh hưởng đến tâm tuệ của em bé, bằng những hành vi của mình. Em bé lớn dần lên theo tháng năm và huân tập những ảnh hưởng của gia đình chuyển hóa thành thói quen. Đó là kết quả của cái gọi là giáo dục gia đình. Loại giáo dục gia đình này còn kéo theo suốt thời kỳ em bé đến tuổi đi học cho tới cấp trung học hay đại học. Ngày xưa ở Việt Nam nhiều khi các em bé vì một lý do nào đó, được giao cho một bà vú nuôi dưỡng nên cũng chịu ảnh hưởng giáo dục của bà vú, người được thuê mướn chứ không thuộc gia đình.

Tiếp theo giáo dục của gia đình, em bé tới tuổi vào các trường mẫu giáo, rồi tiểu học rồi trung học, em bé tiếp nhận loại giáo dục học đường. Em bé thay đổi môi trường, từ một một nơi ít người tới một nơi nhiều người. Sự thay đổi y báu, thay đổi phương thức giáo dục, có thể tạo nên những chấn động trong tâm tuệ của em bé. Những chấn động tâm lý này có những hậu quả tốt hay xấu, phần nhiều đều là tốt đẹp, nhưng vẫn có thể không như ý. Nếu môi trường học đường có đường lối giáo dục phù hợp với giáo dục gia đình thì em bé được ổn định về tâm tuệ. Giáo dục gia đình và giáo dục học đường phối hợp cho đến bậc đại học để chuyển hóa em bé thành một công dân trưởng thành sẵn sàng đi vào xã hội, một môi trường rộng lớn hơn, để thi thố tài năng. Một loại giáo dục mới được thể hiện cùng một lúc với giáo dục xã hội, khi người thanh niên gia nhập xã hội, đó là tự giáo dục. Hồi còn thơ sống trong gia đình cũng như bơi lội trong hồ tắm, hồ tắm yên tĩnh, mặc sức mà bơi lội, lở hut chân, uống nước và hớp đã có người tiếp cứu. Lớn thêm một tí, sống với học đường cho tới đại học thì cũng ví như bơi lội trên sông. To lớn hơn hồ tắm, sâu hơn hồ tắm, nhưng cũng chẳng có sóng gió gì nguy hiểm cả. Bơi lội cũng thoải mái thôi. Có gì xảy đến thì cũng dễ kêu cứu, hai bên bờ sông thế nào cũng có quý nhân sẵn sàng phù trợ cho. Còn như môi

trường xã hội thì khác. Vào đó là vào với biển cả bao la với sóng gió thường xuyên. Có gì xảy ra, thì khó mà kêu cứu. Chỉ còn một cách la tự cứu. Xã hội là một môi trường muôn mặt đáp ứng cho mọi nhu cầu, tốt có, xấu có, ác có, thiện có, vì căn cơ của mỗi người trong xã hội thật khác nhau xa. Muốn tự cứu phải tự giáo dục hay tự giác. Giáo dục xã hội thật quá phức tạp. Minh phải sáng suốt lựa chọn để tránh những đường lối giáo dục sa đoạ. Tốt hơn cả là mình phải tự thấp đuốc soi sáng con đường tự giáo dục. Ngọn lửa lấy từ đâu ra để thấp sáng ngọn đuốc mình đây?

Đó là ngọn lửa tâm linh, phát ra từ một nguồn gốc siêu việt bất khả tư nghị mà mọi tôn giáo trên thế giới đang cố gắng chỉ dạy cho tín đồ mình tin tưởng và tìm đến. Loại giáo dục tôn giáo có thể đến với chúng ta vào lúc sanh ra ở lại với chúng ta cho đến hơi thở cuối cùng, phối hợp với giáo dục gia đình, học đường và xã hội, để hướng dẫn cuộc đời chúng ta. Phật giáo dạy chúng ta hãy tự thấp đuốc lấy mà đi. Ngọn đuốc đó là đuốc tuệ đã có sẵn nơi chúng ta. Chỉ cần biết cách tháo gỡ những chướng ngại, những đám mây che phủ mặt trăng, thì mặt trăng xuất hiện, đuốc tuệ xuất hiện.

Các em thân mến,

Năm loại giáo dục, thai giáo, gia đình, học đường, xã hội và tôn giáo, phải cùng nhầm đưa con người tới cuộc sống có hạnh phúc, có Chân Thiện Mỹ, có Bi Trí Dũng, có chân thiện nhẫn, có lương tâm, lương tri, lương thiện. Chúng tương sinh chứ không tương khắc mới tạo được những thuận duyên đưa tới sự phát triển đầy đủ các đức tính cho mỗi cá nhân góp phần xây dựng phúc lợi cho cộng đồng. Hiện tại trên thế giới còn nhiều mâu thuẫn giữa các dân tộc không có hy vọng xoá bỏ được cũng vì năm loại giáo dục vẫn còn mang nhiều sắc thái tương khắc, nhất là về giáo dục tôn giáo. Trong khi chờ đợi một sự hoà đồng tôn giáo đem lại ổn định cho thế giới, mỗi cá nhân luôn luôn cố gắng tự giáo dục để được tự do, tự chủ, tự cường, tự tạo hạnh phúc cho mình.

Các em thân mến,

Chúng ta đang sống với năm loại giáo dục đó tức là chúng ta đang sống với quá khứ, hiện tại và vị lai. Năm loại giáo dục đó có đem lại an lạc cho các em chưa? Các em thử xét lại, nếu chưa thấy an lạc, thì tự hỏi mình đi! Vì sao? Trục trặc ở loại giáo dục nào?

Nam Mô Thưởng Tình Tấn Bồ Tát
Nam Mô Thưởng Bất Khinh Bồ Tát
Nam Mô Thưởng Hoan Hỷ Bồ Tát.

*Nguyễn Phương - Hoàng Trọng Cang
Mùa Đông 2002*

LỜI KÊU GỌI

**XIN CÁC ANH CHỊ VIẾT BÀI CHO BẢN TIN SỐ TẾT RA NGÀY 15-02-2003
SỐ ĐẶC BIỆT BẢN TIN ĐƯỢC TRĂM TUỔI - SỐ 100 - RA NGÀY 15 –03-2003.**

CHỦ ĐỀ TỰ DO

Thơ – Văn – Tùy Bút – Chuyện Vui – Kỷ Niệm Ngày Xưa – Tập Tục Ngày Tết của GĐPT -
Tết Ở Địa Phương, Gia Đình – Tình Cảm Đối Với Bản Tin AHVN - Đề Nghị - Ước Muốn v.v.

Thư Gửi Bạn

Bạn thân mến;

Cám ơn bạn đã đều đặn gởi báo về cho Thu. Đọc Bản Tin, một thoáng đã vắng đã gợi nhớ niềm vui thời xa xưa. Bài hát “Khi Xưa Ta Bé .. bang bang. Ta bé ta ngu.. bang ..bang.. Ta ngu ta thắt giây giầy Bata bang bang. Té đứng té ngồi , ta ngồi ta la .. bang bang..” Bạn ạ, đó là một đoạn nhạc mà Thu nhớ mãi vì nó liên quan đến ngày xưa dưới mái chùa Giác Minh đường Phan Thanh Giản, Saigon.

Hàng tuần, những cánh chim từ muôn phương đã cùng tụ họp về vui chơi, học hỏi. Lúc đó, chị Cảnh làm Liên Đoàn Trưởng GĐ, anh Khôn là phó, anh Nam là huynh trưởng Thiếu Nam, chị Tuyết là huynh trưởng thiếu nữ, anh Khiết là huynh trưởng Oanh Vũ Nam, chị Bình và chị Hiền là huynh trưởng Oanh Vũ Nữ. Đẹp lấm bạn ạ! GĐPT Giác Minh đoàn trưởng cũng như đoàn sinh đứng tập họp rất đông, cái đuôi dài ra tới cổng chùa, và đoàn Thiếu Nữ phải đúng thấp xuống cả bậc sân vào chánh điện, và giọng nói của anh Khôn thay chị Cảnh để cho cả gia đình đều nghe được, với thành phần quậy phá của Thiếu nam: anh Đức, anh Đạt, anh Hùng mập, anh Thịnh .. đông lấm. Thu vẫn nhớ khuôn mặt nhiều anh chị nhưng quên tên. Vì lúc đó Thu là đội trưởng của một đội Oanh Vũ nhỏ từ 4 đến 10 tuổi, đoàn Lâm Tỳ Ni. Lúc ấy Thu lại mơ là đoàn sinh của đoàn Thiếu Nữ trong chiếc áo dài lam ... Vì bạn ạ, các chị trong đoàn Thiếu nữ Giác Minh đẹp quá. Chị Mộng Hương với cái nút ruồi duyên dáng trên mặt. Chị Hảo, chị của chị Hiền Nguyễn Trọng, mái tóc chấm vai, ngọn tóc quăn ra hợp với dáng người và khuôn mặt. Chị Nga Vũ với cái răng khểnh và đôi môi đỏ hồng duyên dáng. Chị Thanh với nụ cười thơ ngây hiền từ và dáng my nhon, hàm răng trắng đều... nhiều và nhiều lắm bạn ạ! Có lẽ mấy chị sẽ gởi quà cho Thu nếu mà bạn đăng bài này lên báo .. Quên chị Hằng nữa và chị Tuyết. Chị Tuyết là chị ruột của Thu đấy, ngày xưa mập ơi là mập. Chị Tuyết tóc dài đen nhánh, tuy mập mà tay chân và mặt mày thì nhỏ nhắn xinh xắn lấm. Chị ấy giống như lai Án Độ. Còn chị Hằng thì ngược lại, trắng trẻo và dáng nhỏ hơn chị Tuyết một chút, đặc biệt là miệng cười, môi cười và mắt cũng cười theo, tươi còn hơn là ..”tươi rói”. Hai chị ấy mà đọc được đoạn này chắc Thu phải chạy ba vòng chùa Giác Minh quá!! Lúc ấy, Mỹ, Phượng, Hương, Nguy, Tâm .. còn là Oanh Vũ hết.

Hê! Trở lại cái bài Bang Bang .. khi xưa ta bé ta ngu .. Đó là một kỷ niệm mà Thu xem là ‘kẻ sát nhân’ đấy bạn ạ! Mà nạn nhân là anh Đức và anh Đạt bạn ạ! Anh Nguyễn Quý Đức dáng nho nhô, khuôn mặt có cái nốt ruồi đâu đó phải không, Thu gởi bài hát này đến anh và nhắc lại kỷ niệm để anh nhớ ... thoát chết nhé! Hên ghê! Bạn biết không, hôm đó là buổi học Phật Pháp cho các đoàn trưởng, sau đó bàn về buổi đi trại sắp tới. Hai anh Đạt và Đức ngồi trước mặt Thu trong cái phòng có bậc tam cấp kế chánh điện. May mà các anh ngồi phía trong, chứ mà ngồi ngoài, gần bậc tam cấp (bậc thang di lên phòng họp) thì chết thiệt!

Thu đã lén chui xuống bàn, cột giây giầy của hai anh vào nhau, mà cho chắc ăn, Thu còn luồn qua chân bàn dài, vì hai anh cứ nhất định xó tên không cho đoàn Nam Nữ Oanh Vũ di trại sớm với các anh chị một ngày, không cho ngủ đêm trên đất trại, vì sợ phải giúp cẩm lều, và không cho tham dự thi đua trò chơi Đi Tìm Bảo Vật vì chê Oanh Vũ không biết đủ dấu đi đường, luật trại v.v. Xong buổi họp, hai anh ấy đứng dậy thì bị té nhào ngay, kéo theo bàn ghế đổ theo, bàn ghế đập vào hai anh, hai anh chống đỡ loạn xạ, sách vở và mắt kính bay tứ tung. Rất may mà không bể mắt kính cận của anh Đạt, bạn ạ. Ông ấy bị cận nặng lắm. Mắt kính đầy như là hai mảnh đáy chai đựng nước ở Việt nam xa xưa...

Còn nhiều kỷ niệm lấm bạn ạ!

Một thoáng nhớ về Giác Minh khi dạy con bé Nhi và cu Khang nhà Thu, sau gần 35 năm, bài hát “Vui là vui quá, vui là vui ghê, vui không chỗ nào chê..”

Lê thị Ngọc Thu – Portland Oregon

Một Chuyến Rong Chơi

Phúc Trung

Con gái tôi và bạn ở Minnesota hẹn nhau tới Cali chơi, do đó nhà tôi và tôi cùng đi với con, dự định đi ngày Thứ Tư về ngày Thứ Hai, sau khi mua vé xong, tôi nghĩ lại và chúng tôi quyết định đổi vé đi ngày Thứ Bảy 12-10-2002 và về ngày Thứ Hai 21-10-2002, do đó kéo dài thêm mấy ngày để đi Chùa và thăm viếng bà con, bạn bè. Từ biển cõi khùng bờ 911 đến nay tôi mới đi lại bằng phi cơ, để được an ninh, phi trường có biện pháp bảo vệ an toàn nghiêm nhặt, nhưng không quá phiền phức cho khách hàng. Chúng tôi đi từ Louisville, Kentucky lúc 6 giờ 40 sáng, chuyến phi cơ ở Houton Texas, bay lại lúc 8 giờ 40 và đến phi trường Orange County còn gọi là phi trường John Way vào lúc 10 giờ 40, lúc ấy tính theo giờ Louisville hay Miền đông đã là 1 giờ 40 chiều.

Trước khi đi, tôi đã liên lạc với anh Tuệ Linh, cho anh ấy biết, chuyến này tôi đi theo con gái, chủ yếu là đi viếng thăm bà con, bạn bè, nhất là nhà tôi vừa mới liên lạc được với chị bạn, người bạn hàng xóm đã chơi với nhau từ thuở ấu thơ, cùng học chung trường Tiểu học Tôn Thọ Tường Sài Gòn và đã chẳng gặp nhau từ ngày vận nước nổi trôi. Bạn của nhà tôi đã báo trước sẽ ra đón ở phi trường, khi ra đến chỗ nhận hành lý, nhà tôi vẫn không nhận ra người bạn của mình, may quá tôi vẫn còn nhận ra được đôi nét quen trên gương mặt bạn của nhà tôi, tôi đưa nhà tôi đến bên bạn, hai người mừng rỡ chào hỏi nhau sau bao ngày xa cách, nhờ đã có nói chuyện với nhau qua điện thoại nên giây phút ấy không quá ngờ ngàng. Bạn của nhà tôi, chị Yến đi với con trai đang học y khoa, sang năm tới sẽ đi thực tập ở New York, sau khi nhận hành lý, cháu Trường lái xe về khu chợ Việt Nam, chúng tôi đi ăn trưa ở hiệu cơm chay Vạn Hạnh, vì đối chúng tôi ăn rất ngon miệng, giá rẻ nhưng thật ra nhà bếp nấu các món ăn không có chi đặc sắc. Sau đó, chị Yến bảo con đưa chúng tôi đi uống nước mía Viễn Tây, lâu ngày uống nước mía rất ngon, làm cho chúng tôi không khỏi nhớ tới nước mía Viễn đông ở góc đường Pasteur và Lê Lợi của Sài Gòn, mấy chục năm trước. Sau này ở Sài Gòn nước mía Viễn đông không còn, nay có nước mía ở góc đường Sương Nguyệt Anh và Cách Mạng Tháng Tám cũng khá nổi tiếng. Rồi con chị Yến lái xe, đưa chúng tôi về nhà ở Corona, xe chạy Car Pool hoặc Fee Road vậy mà cũng hơn nửa giờ mới về tới nhà chị Yến, nhà chị ở khu mới xây dựng, nhà rộng, thoáng mát, chồng chị Bác Sĩ Quách Văn Bình, anh rời chỗ đang ngồi xem truyền hình, chào đón chúng tôi với cả chân tình.

Anh Bình Trước ở Việt Nam là Bác sĩ điều trị ở bệnh viện Chợ Rẫy, năm 80, cùng gia đình vượt biên qua Mỹ, sau đó anh bị tai biến mạch máu não nên nay không còn hành nghề nữa, con gái đầu lòng của họ, cháu Thư là Nha sĩ, đạt chồng của cháu Thư có bằng Ph. D, nên cả nhà khoa bảng. Chúng tôi ngồi xem truyền hình và hàn huyên tâm sự đến hơn 6 giờ, anh Bình lấy xe chở chúng tôi xuống phố Việt Nam để ăn tối, họ đặt 2 bàn ở quán Ngọc Sương nằm trên đường Westminster gần Brookhurst, quán này hình như là quán chuyên nấu những món ăn đặc biệt, tôi thấy họ gọi cối len xào dừa và vài món ốc khác, chúng tôi ăn chay, nhà hàng chỉ có cơm phan. Bữa ăn, theo dự định còn có gia đình em gái của chị Yến nhưng giờ chót họ không đến được, ngoài ra còn có gia đình chị Nu bà con với chị Yến, thuở nhỏ ở nhà chị Yến đi học nên cũng là bạn với nhà tôi, họ gặp nhau thật không ngờ. Khi gần tàn bữa ăn, con chị Yến cắt bánh mì, chúng tôi mới biết đó là tiệc sinh nhật của cháu Thư, khi về ra tối bãi đậu xe, chị Nu mời chúng tôi tới Thứ Tư đến nhà chị dùng cơm, chị Yến cũng bảo nên nhận lời đến nhà chị Nu để chị còn khoe vườn cây ăn trái anh Bình và chị đã trồng trong nhiều năm qua, chúng tôi nhận lời. Chia tay với gia đình chị Nu, chúng tôi theo anh Bình trở về nhà của họ ngủ, chị Yến và nhà tôi định đêm ấy sẽ cùng nhau tâm sự, nhưng sau một ngày ngồi trên máy bay, ngồi trong xe di lại, nhà tôi đặt lưng xuống giường định nghỉ một giấc, nhưng đã ngủ luôn một giấc cho tới sáng, làm cho chị Yến ngủ riêng một phòng chờ đợi nhà tôi.

Sáng Chủ nhật, sau khi cả nhà dậy và ăn sáng xong, anh Bình bảo con rể đưa chúng tôi về nhà người cô họ của nhà tôi ở Santa Ana, tôi chọn chỗ ở này một là bà con, ở Việt Nam nhà gần nhau, hai là chỉ cách chợ Phước Lộc Thọ không đầy 1 mile, có thể đi bộ đến các chợ gần đó. Về đến đây tôi gọi điện thoại cho người em chú bác dồn đi uống café và hẹn gặp anh Tuệ Linh ở chợ Phước Lộc Thọ.

Hơn nửa giờ sau em họ tôi đến, đưa nhà tôi và tôi ra quán café Croissant d'orée bên phải chợ Phước Lộc Thọ, tôi biết anh Tuệ Linh chờ đợi tôi ở chợ, nên khi ra tìm thì chúng tôi gặp nhau ngay. Nói chuyện với nhau một chốc, uống hết ly café tôi hẹn với em tôi chiều đến nhà dùng cơm và theo anh Tuệ Linh đi thăm anh Thu ở tòa soạn báo Người Việt. Mặc dù là ngày Chủ nhật nhưng toà báo cũng có sinh hoạt triển lãm tranh, anh Thu tiếp chúng tôi ở cơ sở báo Người Việt, rồi cùng nhau kéo đi ăn cơm chay ở quán Hoa Sen trong khu chợ Tàu.

Trước khi đi, tôi định có thời giờ thì đi thăm Ngũ Duy Thành Tổng Thư Ký Ban Hướng Dẫn Trung ương GdPTVN Tại Hoa Kỳ, vì anh cũng là thành viên của Gia đình Phật Tử Giáo Minh và Trần Minh Triết nay là Phó Trưởng Ban Hướng Dẫn GdPT Miền Quảng Đức (Nam Cali), thỉnh thoảng vẫn liên lạc với tôi. Khi đến hiệu ăn Hoa Sen rồi, anh Tuệ Linh mới gọi điện thoại cho Ngũ Duy Thành và Trần Minh Triết mời đến gặp tôi chơi. Vì họ có hẹn nhau việc chi đó, nên trước họ từ chối, sau anh Thu liên lạc họ liền nhận lời tới và có thêm anh Nguyễn Ngân, thế là tôi có dịp gặp Ngũ Duy Thành và Triết mà không mất thời giờ đi thăm họ. Hỏi ra mới biết Ngũ Duy Thành sinh hoạt ở Giáo Minh từ thời Oanh Vũ, lúc ấy tôi đã rời GdPT Giáo Minh sang Minh Tâm sinh hoạt, do đó Ngũ Duy Thành với đệ đệ Khiết đã quen biết nhau từ lâu, sau lại sang Mỹ cùng với anh Trần Ngọc Lạc phát động sinh hoạt Gia đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, nào là mở Trại Huấn Luyện Huynh Trưởng, thành lập Ban Liên Lạc Gia đình Phật Tử, đặt nền móng cho Ban Hướng Dẫn Trung ương GdPT Việt Nam tại Hoa Kỳ sau này.

Sau khi chia tay nhau ở quán Hoa Sen, anh Tuệ Linh đưa chúng tôi đi thăm GdPT Phổ Đà, sinh hoạt tại chùa Phổ Đà của Hoà Thượng Thích Hành Đạo, chúng tôi gặp anh Vũ Ngọc Khuê đang sinh hoạt tại đây, một lát sau Ngũ Duy Thành tới và anh chị Trần Tư Tín Trưởng Ban Hướng Dẫn Trung Ương GdPT Việt Nam Tại Hoa Kỳ cũng tới, chúng tôi ngồi trong đoàn Quán GdPT Phổ Đà trò chuyện, tôi có gặp chị Diệu Lan Đặng Xuân Hương, phu nhân của anh Ngũ Duy Thành, Liên Đoàn Phó, Xử Lý Thường Vụ Liên Đoàn Trưởng, chị Thảo Liên Đoàn Trưởng bận việc thỉnh thoảng mới tới. Nơi đây tôi cũng gặp anh Năng Kính Nguyễn Hữu Huy cùng với đoàn Cựu Huynh Trưởng đang sinh hoạt ở đó. Trước khi chia tay, Khuê hẹn chiều Thứ Hai sẽ đón vợ chồng chúng tôi tới nhà chơi, tôi nhận lời. Sau khi rời khỏi GdPT Phổ Đà, anh Tuệ Linh cho tôi về nhà người em như đã hẹn. Chúng tôi được dài ăn bánh cống, do chính em dâu chúng tôi tự tay làm lấy, lâu ngày ăn bánh cống với rau thơm chấm nước tương rất ngon, nhưng không khí bữa cơm gia đình càng đậm đà hơn, sau bữa ăn chúng tôi ngồi chơi đến hơn 10 giờ đêm mới ra về.

Sáng Thứ Hai 14-10-2002, ngồi nói chuyện với đương rể của nhà tôi, vì quen biết cả hai bên, nên tôi gọi bằng chú thay vì phải gọi là đương, chú ấy mang cho tôi xem những thứ bình uống trà, biết tôi cũng uống trà, chú hứa sẽ pha một bình trà cho chúng tôi uống, chú cho biết những bình và trà chú mua ở Chinatown, chú hỏi tôi có muốn đi chung với tôi, qua Cali nhiều lần nhưng tôi chưa đến Chinatown lần nào, do đó cũng muốn biết, thế là chú chở vợ và chúng tôi, trên đường đi lại ghé chở thêm một người cô khác cùng đi Chinatown, đến Chinatown ở Los Angeles, sau khi cho xe đậu ở bãi, chú hướng dẫn tới tiệm ăn sáng của người Tàu, nơi đây họ bán hủ tiếu, mì, dò cháo quai, bánh bao..., vì ăn chay chúng tôi ăn dò cháo quai, uống café sữa mà thôi, rồi thả bộ tới chợ Vĩnh Hưng Long ở gần đó, vào Vĩnh Hưng Long, tầng dưới bán thuốc Bắc, trà, cá khô..., nơi đây chú ấy chỉ cho tôi thấy trà ô Long, loại trà uống cho tan mờ trong máu, giá từ vài chục dollars một pound cho đến thứ 288 dollars một pound, loại này nhìn thấy rõ những lá trà bẹ ngang chừng 1 ly, dài chừng 15 ly, trông giống như những lá tre thu nhỏ, chú hỏi và người chà hàng vui vẻ pha một bình trà loại ấy cho chúng tôi thưởng thức, họ pha trong bình gan gà nhỏ và rót ra trong những chung uống trà nhỏ, đúng điều nghệ uống trà tàu, trà đặc tiền nên uống rất ngon. Rồi tầng trệt, lên lầu đi thang cuốn, tầng trên bán những bộ bình trà và hộp đựng trà bằng đá quý, bình trà giá 220 dollars và hộp đựng trà giá 180 dollars, bình trà gan gà chỉ có 7 dollars. Tôi có chọn mua một bộ bình trà loại gang gà, gồm một bình, một cái chén, 8 cái chén mát trâu và một cái thố trên có cái đĩa, dùng để bình trà và các chén uống trà, khi pha hay rót trà ra chén, nước có đổ hay tràn ra thì chảy xuống thố.

Vĩnh Hưng Long bán rất nhiều loại tàng phẩm, giá cũng rất rẻ, nơi đây có bán một Long bào giá 899.99 dollars, như thế có thể nói các mặt hàng bày bán "Thượng vàng hạ cám". Tôi hỏi mua trà ô long loại rẽ để uống hạ Cholesterol trong mạch máu, bán hàng là một người Tàu nói tiếng Việt, cho tôi biết, muốn hạ Cholesterol người ta thường mua trà hiệu JIAOGULAN TEA, về nhà đọc thấy ấy là loại lá đặc biệt nên khi uống không có mùi vị trà, nó có mùi vị thuốc Nam hay thuốc Bắc, cụ thể hơn như mùi Cam thảo đất sao vàng hạ thổ, mới hớp vào nó hơi đắng một chút rồi lại có vị ngọt tức thì.

(Còn tiếp)

CÁC TRƯỞNG ĐÓNG GÓP

(nhận được đến ngày 15-12-2002)

NIÊN LIẾM:

Năm 2002	
Tr. THIỆN THANH Đặng Đình Khiết	\$30.00
Tr. DIỆU THẢO Cao Bích Phượng	\$30.00
Tr. DIỆU HIỀN Đặng Kim-Kiểm	\$30.00
Tr. MINH ĐỨC Bùi Ngọc Bách	\$30.00
Tr. HỒNG HUY Đặng Trần Hoa	\$30.00
Tr. MINH ĐỨC Nguyễn Hữu Thọ	\$30.00
Tr. ĐỨC CHÂU Vũ Ngọc Khuê	\$30.00
Tr. DIỆU HÀO Trần Mộng Hương	\$60.00
Tr. PHÚC KHANG Nguyễn Quý Đức	\$30.00
Năm 2003	
Tr. DIỆU THU Nguyễn Thị Tâm	\$30.00
Tr. DIỆU NGỌC Cao Minh Châu	\$30.00
Tr. KIM ÁNH Nguyễn Tuyết Mai	\$30.00
Tr. TÂM HÒA Ngô Mạnh Thu	\$30.00
Tr. DIỆU THÚY Lê Xuân Mai	\$30.00 (còn tiếp)

ỦNG HỘ KỶ YẾU:

Tr. THIỆN THANH Đặng Đình Khiết (2)	\$50.00
Tr. NGUYỄN THANH Nguyễn Văn Hà	\$25.00 (còn tiếp)

ỦNG HỘ LỊCH:

Tr. TỊNH DUY Lê Thị Nhung (đã đăng BT tháng 6)	\$20.00
Tr. DIỆU NGỌC Cao Minh Châu	\$20.00
Tr. NGUYỄN BÁ LINH	\$20.00 (còn tiếp)

ỦNG HỘ BẢN TIN:

Tr. THIỆN THUẬN Đào Hiếu Thảo	\$25.00
Tr. DIỆU THU Nguyễn Thị Tâm (đã đăng BT tháng 6)	\$50.00
Tr. DIỆU NGỌC Cao Minh Châu	\$20.00
Tr. PHÚC KHANG Nguyễn Quý Đức	\$20.00
Tr. NGUYỄN MÃN Nguyễn Viết Lâm *	\$100.00 (tiền Úc)
Tr. TÂM DUY Phạm Duy Chiêm *	\$20.00
Tr. Trần Mộng Hương – Canada *	\$20.00
Tr. Trần Giai Thoại *	\$20.00
Tr. Lê thị Tuyết & Phạm Lê Chi *	\$40

(còn tiếp)

ỦNG HỘ QUÝ:

Tr. PHÚC TRUNG Huỳnh Ái Tông	\$100.00
Tr. Nguyễn Trọng Nho	\$100.00

Nhắn tin

Để việc quản lý tài chính được dễ dàng, tất cả mọi đóng góp, ủng hộ Ái Hữu Vĩnh Nghiêm H.N. xin Quý Trưởng vui lòng gửi về Trưởng Thủ Quỹ:

Tr. Kim Ánh Nguyễn T. Tuyết-Mai
12960 Guadalajara Cir.
Cerritos, CA 90703

BẢN TIN
Ai Hữu Vĩnh Nghiêm
9909 Waterview Road
Raleigh, NC 27615

Phúc Trung HUỲNH ÁI TÔNG
5913 Colebrooke Lane
Louisville, KY 40219

CHÚC MỪNG

Được tin Huynh Trưởng BÙI THỌ THI
Ai Hữu Vĩnh Nghiêm ở Việt Nam sẽ làm lễ
Thành Hôn cho Trưởng Nam

BÙI THỌ MINH TÂM
Đẹp duyên cùng cô
NGUYỄN THỊ HUẾ

Vào ngày 18 tháng 1 năm 2003.
Ai Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại xin
chung vui cùng Anh chị Thi, và xin chúc
cô dâu chú rể trọn đời hạnh phúc.